

PARKI NARODOWE

W POLSCE

Park Narodowy:

- Zgodnie z ustawą o ochronie przyrody z 2004 r. park narodowy obejmuje obszar wyróżniający się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, społecznymi, kulturowymi i edukacyjnymi, o powierzchni nie mniejszej niż 1000 ha, na którym ochronie podlega cała przyroda oraz walory krajobrazowe. Park narodowy tworzy się w celu zachowania różnorodności biologicznej, zasobów, tworów i składników przyrody nieożywionej i walorów krajobrazowych, przywrócenia właściwego stanu zasobów i składników przyrody oraz odtworzenia zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin, siedlisk zwierząt lub siedlisk grzybów.
- W Polsce istnieją 23 parki narodowe, których ogólna powierzchnia wynosi ponad 329,5 tys. ha (1% powierzchni kraju), a blisko 451,5 tys. ha stanowią ich otuliny. Parki narodowe w Polsce mają głównie charakter leśny, gdyż 70% ich powierzchni pokrywają lasy, wody 10%, a pozostałe powierzchnie 20%. Ochroną ścisłą objęto nieco ponad 24% powierzchni parków, częściową około 66%, a pozostała powierzchnia spełnia funkcje usługowe (grunty rolne i leśne prywatnej własności, zajęte przez infrastrukturę parku itp.).
- Powierzchnia parków narodowych podzielona jest na obszary różniące się zastosowaniem odrębnych metod ochrony przyrody (obszar ochrony ścisłej, czynnej i krajobrazowej). Tereny parków narodowych udostępnione są do zwiedzania, lecz ruch turystyczny może się tu odbywać wyłącznie na wyznaczonych obszarach, szlakach, drogach i ścieżkach.
- W polskich parkach narodowych prowadzone są liczne programy badawcze. Parki odgrywają istotną rolę w edukacji ekologicznej społeczeństwa. Na terenie parków narodowych możliwe jest zwiedzanie oraz turystyka i udostępniają one dobrze rozwiniętą infrastrukturę turystyczną. Wiele z nich posiada specjalnie przygotowane szlaki i centra dydaktyczne oraz muzea przyrodnicze. Zgodnie z ustawą wstęp do parków narodowych może być darmowy lub płatny, jednak cena jednorazowego biletu została ograniczona.

Rozmieszczenie Parków Narodowych

Data utworzenia Parków Narodowych

- Najstarszy w Polsce jest utworzony w 1932 r. Pieniński Park Narodowy, a najmłodszy powstały w 2001 r. Park Narodowy „Ujście Warty”. Najmniejszą powierzchnię ma Ojcowski Park Narodowy, a najbardziej rozległy jest Biebrzański Park Narodowy.
- Daty powstania parków będą przedstawione w kolejnych slajdach

Pieniński Park Narodowy

Pieniński Park Narodowy – to pierwszy park narodowy w Polsce. Park Narodowy zajmuje najcenniejsze pod względem krajobrazowym i przyrodniczym obszary Pienin Właściwych: Masyw Trzech Koron, Pieniny Czorsztyńskie, Pieninki, Pieniński Przełom Dunajca. Ma najwyższy wśród wszystkich polskich parków narodowych wskaźnik nasilenia ruchu turystycznego. Atrakcją na skalę europejską jest spływ tratwami przełomem Dunajca. Na obszarze PPN występuje 1100 gatunków roślin naczyniowych, w tym 2 endemity: pszonak pieniński i mniszek pieniński. Występuje tutaj zaskakująco dużo, bo aż 167 gatunków roślin górskich.

Pieniński Park Narodowy

Symbol	Trzy Korony
Rok utworzenia	01.06.1932
Powierzchnia	23,46 km ²
Powierzchnia otuliny	26,82 km ²
Siedziba	Krościenko nad Dunajcem
Mezoregion	Pieniny
Województwo	małopolskie
Akt prawny	M.P. z 1932 r. nr 123, poz. 156

Białowiecki Park Narodowy

- Białowiecki Park Narodowy – jest to drugi po Pienińskim Parku Narodowym park narodowy w Polsce i jeden z pierwszych w Europie. Znany z ochrony najlepiej zachowanego fragmentu Puszczy Białowieżskiej ostatniego w Europie fragmentu lasu pierwotnego oraz liczącej kilkaset sztuk, największej na świecie wolnościowej populacji żubra. Obecnie w skład parku wchodzi dwie jednostki administracyjne: Obręb Ochronny Rezerwat i Obręb Ochronny Ośrodka Hodowli Żubrów. Obręb Ochronny Rezerwat (pow. 10242,71 ha), z czego: 6059,27 ha podlega ochronie ścisłej, 4104,63 ha ochronie czynnej oraz 77,45 ha ochronie krajobrazowej.

Białowiecki Park Narodowy

Symbol	żubr europejski	
Rok utworzenia	11.08.1932	
Powierzchnia	105,17 km ²	
Powierzchnia otuliny	32,24 km ²	
Siedziba	Białowieża	
Mezoregion	Równina Bielska	
Województwo	podlaskie	
Akt prawny	M.P. z 1932 r. nr 183, poz. 219	

Świętokrzyski Park Narodowy

- Park położony jest w centralnej części Gór Świętokrzyskich i obejmuje: pasmo Łysogór (z najwyższym szczytem Łysicą – 614 m n.p.m. i Łysą Górą – 595 m n.p.m.), część Pasma Klonowskiego (z górami Psarską i Miejską), Doliny Wilkowskiej i Doliny Dębniańskiej, a także trzy eksklawy – Górę Chełmową, Las Serwis i Skarpę Zapusty (od roku 1996)[3].
- Na Łysej Górze znajduje się Muzeum Przyrodnicze Świętokrzyskiego Parku Narodowego. Oprócz tego do atrakcji turystycznych zalicza się m.in. kompleks zabudowań dawnego klasztoru Benedyktynów Świętokrzyskich na Łysej Górze, powstałego w XII wieku.
- Według oficjalnych danych parku lasy pokrywają 95% powierzchni parku[3]. Charakterystyczne dla parku są mieszane bory jodłowe i buczyny karpackie oraz mały zespół jarzębiny świętokrzyskiej
- W parku znajduje się 270-letnia jodła pospolita mierząca 51 m i uważana za najwyższe drzewo w Polsce .

Świętokrzyski Park Narodowy

Symbol	jeleni
	
Rok utworzenia	01.05.1950
Powierzchnia	76,26 km ²
Powierzchnia otuliny	207,86 km ²
Ochrona ścisła	29,11 km ²
Ochrona ścisła	44,59 km ²
Ochrona krajobrazowa	2,56 km ²
Siedziba	Bodzentyn
Mezoregion	Góry Świętokrzyskie
Województwo	świętokrzyskie
Akt	Dz.U. z 1950 r. nr 14, poz. 133

Babiogórski Park Narodowy

- Park został powołany Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 30 października 1954 roku (z mocą obowiązywania od 1 stycznia 1955 r.)
- Znajduje się on w Polsce południowej, w powiecie suskim i nowotarskim (województwie małopolskim) przy granicy ze Słowacją. Po słowackiej stronie istnieje park krajobrazowy „Horná Orava”. Obejmuje północną i południową stronę masywu Babiej Góry włączając najwyższy szczyt Beskidu Żywieckiego – Diablak (1725 m n.p.m.), a także fragment stoków Pasma Policy, położonych nieopodal przełęczy Krowiarki (Lipnickiej).
- Na fakt utworzenia Babiogórskiego Parku Narodowego wpłynęło wiele czynników, między innymi klasycznie wykształcony układ pięter roślinnych, zespół roślinności naskalnej i jedyne w Polsce stanowiska roślin: okrzyn jeleni i rogownica alpejska. W partii szczytowej Babiej Góry występuje jedyne w Beskidach piętro halne oraz wiele zanikających stawków osuwiskowych.

Babiogórski Park Narodowy

Symbol	okrzyn jeleni
Rok utworzenia	01.01.1955
Powierzchnia	33,92 km ²
Powierzchnia otuliny	84,37 km ²
Ochrona ścisła	1125,82 ha
Ochrona czynna	2082,37 ha
Ochrona krajobrazowa	184,99 ha
Siedziba	Zawoja
Mezoregion	Beskid Żywiecki
Województwo	małopolskie
Akt prawny	Dz.U. z 1955 r. nr 4, poz. 25

Tatrzański Park Narodowy

- TPN obejmuje całe polskie Tatry oraz niewielkie części Pogórza Bukowińskiego i Rowu Podtatrzańskiego, zarówno te przylegające do obszaru parku, jak i enklawy (np. Polana Rogoźniczańska, Wyskówki, Harenda, Bafiów Bór). Najwyższym punktem jest szczyt Rysów (2499 m), najniższym dolina Porońca w okolicy Kośnych Hamrów (ok. 773 m), różnica wysokości między nimi wynosi 1730 m.
- Duże różnice wzniesień, piętrowość klimatu i niezwykle skład gatunkowy fauny i flory sprawiają, że Tatry mają charakter wysokogórski. Powierzchnia Tatr wynosi ok. 785 km², z czego 175 km² przypada na Tatry Polskie, reszta to Tatry Słowackie.
- Podział Tatr na Tatry Wysokie, Tatry Zachodnie i Tatry Bielskie (te ostatnie tylko na Słowacji) jest uzasadniony budową geologiczną. Tatry zaliczane są do gór orogenezy alpejskiej. Ich trzon stanowią skały krystaliczne z granitem, który w niektórych miejscach pokryty jest dolomitem i wapieniem, z licznymi jaskiniami i innymi zjawiskami krasowymi atrakcyjnymi dla grotolarów.

Tatrzański Park Narodowy

Symbol	 Tatrzański Park Narodowy Kozica tatrzańska
Rok utworzenia	01.01.1955
Powierzchnia	211,81 km ²
Powierzchnia otuliny	1,81 km ²
Ochrona ścisła	149,84 km ²
Ochrona czynna	34,69 km ²
Ochrona krajobrazowa	27,14 km ²
Siedziba	Zakopane
Mezoregion	Tatry Regłowe, Tatry Wysokie, Tatry Zachodnie
Województwo	małopolskie
Akt prawny	Dz.U. z 1955 r. nr 4, poz. 23

Ojcowski Park Narodowy

- Ojcowski Park Narodowy - pod względem geograficznym znajduje się na Wyżynie Olkuskiej w południowej części Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej. Obejmuje środkową część Doliny Prądnika, część Doliny Sąspowskiej wraz z przyległymi częściami wierzchowiny jurajskiej. Jest najmniejszym z polskich parków narodowych.
- Obszar parku budują wapienie pochodzące z górnej jury. Wapienne podłoże sprzyja powstawaniu jaskiń. Do 2006 r. skatalogowano na obszarze parku około 500 jaskiń i mniejszych jaskiń.

Ojcowski Park Narodowy

Symbol	nietoperz
	
Rok utworzenia	14.01.1956
Powierzchnia	21,46 km ²
Powierzchnia otuliny	67,77 km ²
Ochrona ścisła	250,83 ha
Ochrona ścisła	968,45 ha
Ochrona krajobrazowa	926,34 ha
Siedziba	Ojców
Mezoregion	Wyżyna Olkuska
Województwo	małopolskie
Akt prawny	Dz.U. z 1956 r. nr 4, poz. 22

Wielkopolski Park Narodowy

- Wielkopolski Park Narodowy - w Parku utworzono 18 obszarów ochrony ścisłej o łącznej powierzchni 2,6 km². Wielkopolski Park Narodowy obejmuje ochroną krajobraz polodowcowy i typowe dla niego formy ukształtowania terenu: morenę czołową i denną, ozy, drumliny, wydmy, parowy i różne formy jezior: rynnowe, kociołki, odpływowe i bezodpływowe. Jeziora są całkowicie lub częściowo otoczone lasem. Największym z głazów narzutowych jest Głaz Leśników (obw. 10,5 m).

Wielkopolski Park Narodowy

Symbol	puszczyk	
Rok utworzenia	16.04.1957	
Powierzchnia	76,2 km ²	
Powierzchnia Otuliny	105,03 km ²	
Ochrona ścisła	2,60 km ²	
Ochrona czynna	47,89 km ²	
Ochrona krajobrazowa	25,48 km	
Siedziba	Jeziory	
Mezoregion	Poznański Przełom Warty Wysoczyzna Grodziska	
Województwo	wielkopolskie	
Akt prawny	Dz.U. z 1957 r. nr 24, poz. 114	

Kampinoski Park Narodowy

- Kampinoski Park Narodowy - obejmuje tereny Puszczy Kampinoskiej w pradolinie Wisły, w zachodniej części Kotliny Warszawskiej. Wydmy powstałe w pradolinie Wisły i obszary bagienne są najbardziej charakterystycznymi elementami tutejszego krajobrazu. Wydmy Parku uważane są za najlepiej zachowany kompleks wydm śródlądowych w skali Europy. Park i dolina nieuregulowanej Wisły ze starorzeczami, piaszczystymi łąkami, wyspami i zaroślami stanowią ważne miejsce bytowania wielu zwierząt. Wśród nich znajdują się gatunki przywrócone naturze: łoś – będący symbolem parku, bóbr oraz ryś.
- 21 stycznia 2000 KPN został wpisany na światową listę rezerwatów biosfery UNESCO.

Kampinoski Park Narodowy

Symbol	łoś	
Rok utworzenia	16.01.1959	
Powierzchnia	385,4433 km ²	
Powierzchnia Otuliny	377,56 km ²	
Ochrona ścisła	4636 ha	
Ochrona czynna	27 775 ha	
Ochrona krajobrazowa	6133 ha	
Siedziba	Izabelin	
Mezoregion	Kotlina Warszawska	
Województwo	mazowieckie	
Akt prawny	Dz.U. z 1959 r. nr 17, poz. 91	

Karkonoski Park Narodowy

- Karkonoski Park Narodowy - przyrodnicze walory Karkonoszy, a więc ich budowa geologiczna, doskonale widoczne elementy rzeźby polodowcowej, świat roślinny i zwierzęcy sprawiły, że już w 1910 powstało w Karkonoszach stanowisko komisarza ochrony przyrody, a w 1927 powołano straż górską. W 1933 utworzono w Karkonoszach pierwsze rezerваты przyrody obejmujące kotły polodowcowe i wiele pomników przyrody, głównie skałek.
- W parku ochronie podlegają najcenniejsze przyrodniczo i najpiękniejsze krajobrazowo tereny: torfowiska wysokie, zarośla kosówki, gołoborza, kotły polodowcowe (np. Śnieżne Kotły) przeobrażone niekiedy w stawy, zbiorowiska traworośli, ziołorośli, borówczysk.

Karkonoski Park Narodowy

Symbol	<u>dzwonek karkonoski goryczka trójjęciowa</u>
Rok utworzenia	16.01.1959
Powierzchnia	59,51 km ²
Powierzchnia Otuliny	130,93 km ²
Ochrona ścisła	2223,4877 ha
Ochrona czynna	3708,3469 ha
Ochrona krajobrazowa	19,5890 ha
Siedziba	Jelenia Góra
Mezoregion	Karkonosze
Województwo	dolnośląskie
Akt prawny	Dz.U. z 1959 r. nr 17, poz. 90

Woliński Park Narodowy

- Woliński Park Narodowy - polski park narodowy znajduje się w środkowo-zachodniej części wyspy Wolin, pomiędzy Zatoką Pomorską i Zalewem Szczecińskim. Dominującym krajobrazem jest pasmo wzniesień moreny czołowej graniczące z morzem i zalewem (Pasma Wolińskie i Pagórki Lubińsko-Wapnickie). Najwyższe aktywne klify osiągają wysokość 95 m. Abrazja klifowego wybrzeża corocznie przesuwają linię brzegu o około 80 cm. Wzgórza morenowe, które zajmują około 75% powierzchni parku najwyższą wysokość – 115,9 m n.p.m., osiągają w kulminacji Grzywacza. Drugim, pod względem zajmowanego obszaru jest krajobraz delty Świny z kilkudziesięcioma bagnistymi wysepkami, które rozdzielone są licznymi kanałami cieśniny Świny.
- Na wyspie Wolin stwierdzono występowanie ponad 1300 gatunków roślin naczyniowych, w tym wielu gatunków chronionych i rzadkich. Fauna wyspy jest bardzo zróżnicowana i bogato reprezentowana przez gatunki rzadkie. Przez Wolin przebiega główny szlak przelotu ptaków wzdłuż wybrzeża Bałtyku.

Woliński Park Narodowy

Symbol	Bielik zwyczajny , mikołajek nadmorski
Rok utworzenia	15.03.1960
Powierzchnia	109,37 km ²
Powierzchnia Otuliny	33,69 km ²
Ochrona ścisła	5,00 km ²
Ochrona czynna	103,73 km ²
Ochrona krajobrazowa	0,64 km ² ^L
Siedziba	Międzyzdroje
Mezoregion	<u>Uznam i Wolin</u>
Województwo	zachodniopomorskie
Akt prawny	Dz.U. z 1960 r. nr 14, poz. 79

Słowiński Park Narodowy

- Słowiński Park Narodowy - Jest położony w środkowej części polskiego wybrzeża. Obejmuje Mierzeję Łebską, Nizinę Gardnieńsko-Łebską, fragmenty moreny czołowej z ostatniego zlodowacenia z najwyższą kulminacją 115 m n.p.m. na wzgórzu Rowokół oraz szereg jezior: Łebsko (7,1 tys. ha), Gardno (2,5 tys. ha), Jezioro Dołgie Wielkie (156 ha) i Dołgie Małe (6,2 ha)].
- Charakterystycznymi elementami Parku są przymorskie jeziora, bagna, łąki, torfowiska, nadmorskie bory i lasy, a przede wszystkim wydmy pas mierzei z ruchomymi wydrami. Symbolem Parku Narodowego jest mewa srebrzysta.
- Największą wartością Słowińskiego Parku Narodowego nie są flora i fauna, ale przyroda nieożywiona – wydmy, zwłaszcza te wędrujące, moreny, mierzeje, jeziora, torfowiska, plaże. Zachodzą tu dynamiczne procesy niszczenia i tworzenia, a przykładem może być odsłonięcie wiosną 2016 r. lasu zasypanego kilka tysięcy lat temu przez wędrujące wydmy.

Słowiński Park Narodowy

Symbol	mewa
	
Rok utworzenia	01.01.1967
Powierzchnia	327,44 km ²
Powierzchnia Otuliny	302,2 km ²
Ochrona ścisła	53,92 km ²
Ochrona czynna	268,88 km ²
Ochrona krajobrazowa	4,64 km ²
Siedziba	Smołdzino
Mezoregion	Wybrzeże Słowińskie, Wysoczyzna Damnicka
Województwo	pomorskie
Akt prawny	Dz.U. z 1966 r. nr 42, poz. 254

Bieszczadzki Park Narodowy

- Bieszczadzki Park Narodowy - położony w Bieszczadach Zachodnich. W 1992 roku stał się częścią Międzynarodowego Rezerwatu Biosfery „Karpaty Wschodnie”. Od 2021 roku 11% powierzchni parku wpisane jest na listę światowego dziedzictwa UNESCO. Jest trzecim co do wielkości parkiem narodowym na terenie Polski i największym parkiem narodowym w polskich górach.
- Bieszczadzki Park Narodowy zajmuje południowo-wschodnią część województwa podkarpackiego. Na jego obszarze leży także najbardziej na południe wysunięty punkt Polski, położony przy granicy z Ukrainą, szczyt Opołonek (1028 m n.p.m.).
- W Parku wyróżniono dwa piętra roślinno-klimatyczne: regiel dolny i połoniny. Blisko 80% obszaru BPN zajmują naturalne lasy liściaste i mieszane z bukiem, olszą szarą, jaworem, świerkiem i jodłą, z czego 15% uznaje się za drzewostany puszczańskie o charakterze pierwotnym.

Bieszczadzki Park Narodowy

Symbol	ryś	
Rok utworzenia	1973	
Powierzchnia	292,02 km ²	
Powierzchnia Otuliny	557,83 km ²	
Ochrona ścisła	20 336,3 ha	
Ochrona czynna	8785,0 ha	
Ochrona krajobrazowa	80,9 ha ^I	
Siedziba	Ustrzyki Górne	
Mezoregion	Bieszczady Zachodnie	
Województwo	podkarpackie	
Akt prawny	Dz.U. z 1973 r. nr 31, poz. 179	

Roztoczański Park Narodowy

- Roztoczański Park Narodowy położony jest w południowo-wschodniej części Polski, w województwie lubelskim, obejmując najcenniejsze przyrodniczo obszary Rostocza.
- Park obejmuje część Roztocza Środkowego, które tworzą głównie skały górnokredowe. W jego strefie krawędziowej występują utwory trzeciorzędowe, a w dolinach piaski czwartorzędowe. Wysokość na terenie parku wynosi najwyższej 350 m n.p.m.
- W Roztoczańskim Parku Narodowym istnieje hodowla koników polskich. Zainicjował ją w 1982 prof. Mirosław Kownacki. Koniki mogą biegać po specjalnym wyznaczonym terenie przeznaczonym na ten cel, który ma obecnie powierzchnię 180 ha. Zwierzęta żyją tam bez ingerencji człowieka, dokarmiane są tylko w czasie zimy.
- Najbardziej zalesiony park narodowy w Polsce, grunty leśne pokrywają 95,5% powierzchni parku.

Roztoczański Park Narodowy

Symbol	<div> <div>konik polski</div> </div>
Rok utworzenia	10.05.1974
Powierzchnia	84,82 km ²
Powierzchnia Otuliny	380,96 km ²
Ochrona ścisła	1029,22 ha
Ochrona czynna	7242,22 ha
Ochrona krajobrazowa	211,39 ha
Siedziba	Zwierzyniec
Mezoregion	Roztocze Środkowe, Roztocze Zachodnie
Województwo	lubelskie
Akt prawny	Dz.U. z 1974 r. nr 21, poz. 120

Gorczański Park Narodowy

- Gorczański Park Narodowy utworzony w 1981 roku rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 8 sierpnia 1980 r. Obejmuje centralne pasmo Gorców, m.in. masywy Turbacza i Gorca. Na obszarze parku znajdują się poza Turbaczem wszystkie najwyższe szczyty Gorców: Jaworzyna Kamienicka (1288 m), Kiczora (1282 m), Kudłoń (1279 m), Gorc (1228 m) i Czoło Turbacza (1258 m). Symbolem parku jest salamandra plamista.
- Lasy stanowią aż 95% powierzchni parku, liczne w nich są drzewa w wieku powyżej 100 lat.
- Polany gorczańskie stanowią jeden z najbardziej charakterystycznych składników krajobrazu i przyrody Gorców. Są też największą ich turystyczną atrakcją. Rozciągają się z nich rozległe widoki na Tatry, Pieniny, Beskid Wyspowy i Sądecki.

Gorczański Park Narodowy

Symbol	<div> <div>salamandra plamista</div> </div>
Rok utworzenia	1981
Powierzchnia	70,30 km²
Powierzchnia Otuliny	166,47 km
Ochrona ścisła	3611,07 ha
Ochrona czynna	2877,23 ha
Ochrona krajobrazowa	541,55 ha
Siedziba	Poręba Wielka
Mezoregion	Gorce
Województwo	małopolskie
Akt prawny	Dz.U. z 1980 r. nr 18, poz. 66

Wigierski Park Narodowy

- Wigierski Park Narodowy – jeden z największych parków narodowych w Polsce. W chwili powstania był czwartym co do wielkości polskim parkiem narodowym. Lasy zajmują 63% powierzchni parku, wody 19%, grunty rolnicze 15%, a tereny zurbanizowane 3%.
- Wigierski Park Narodowy położony jest na północnym skraju Puszczy Augustowskiej, czwartego pod względem wielkości zwanego kompleksu leśnego w Polsce który wraz z lasami na terytorium Litwy i Białorusi pokrywa obszar około 160 tysięcy hektarów.
- W parku tym występuje szczególna ochrona gatunków storczykowatych oraz szczególna ochrona bobrów.

Wigierski Park Narodowy

Symbol	<div> <div>bóbr</div> <div>Jezioro Wigry</div> <div> </div> </div>
Rok utworzenia	01.01.1989
Powierzchnia	150,898 km ²
Powierzchnia Otuliny	112,838 km ²
Ochrona ścisła	1822,55 ha
Ochrona czynna	10 474,62 ha
Ochrona krajobrazowa	2792,62 ha
Siedziba	Krzywe
Mezoregion	Pojezierze Wschodniosuwalskie, Równina Augustowska
Województwo	podlaskie
Akt prawny	Dz.U. z 1988 r. nr 25, poz. 173

Drawieński Park Narodowy

- Park znajduje się w północno-zachodniej Polsce, na Równinie Drawskiej, w kompleksie Puszczy Drawskiej. na terenie województw: lubuskiego, zachodniopomorskiego i wielkopolskiego.
- Lasy na terenie Parku zajmują 83% powierzchni. W większości są to lasy bukowe i dębowo-bukowe, a także bory sosnowe. Ponadto 10% powierzchni wodnej Parku zajmują jeziora wraz z rzekami. W Parku znajduje się 12 obszarów ochrony ścisłej i 5 rezerwatów przyrody w otulinie.

Drawieński Park Narodowy

Symbol	wydra
Rok utworzenia	01.05.1990
Powierzchnia	113,42 km ²
Powierzchnia Otuliny	352,67 km ²
Ochrona ścisła	1391,62 ha
Ochrona czynna	9609,27 ha
Ochrona krajobrazowa	534,77 ha
Siedziba	Drawno
Mezoregion	Równina Drawska
Województwo	Pogranicze województw zachodniopomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego
Akt prawny	Dz.U. z 1990 r. nr 26, poz. 151

Poleski Park Narodowy

- Poleski Park Narodowy – położony jest w zachodniej części Polesia, w obrębie Równiny Łęczyńsko-Włodawskiej. Obszar parku jest równinny, silnie podmokły, na którym procesy formowania się dolin rzecznych jeszcze prawie się nie zaznaczyły. Jego powierzchnia jest płaska, z dużą liczbą jezior, stawów, bagien i torfowisk. Prawie cały teren parku zajmują równiny torfowe. Jedynie w części środkowej, w okolicy Woli Wereszczyńskiej, wznosi się niewysoki, płaski garb wapienny.
- Roślinność parku jest bardzo bogata. Obfituje w gatunki typowe dla terenów podmokłych i bagiennych. Na terenie parku występuje około tysiąca gatunków roślin naczyniowych, z czego 170 to gatunki rzadkie, 81 podlega ochronie gatunkowej, a kolejnych 15 znajduje się w Polskiej czerwonej księdze roślin

Poleski Park Narodowy

Symbol	żuraw
Rok utworzenia	01.05.1990
Powierzchnia	97,60 km²
Powierzchnia Otuliny	137,03 km²
Ochrona ścisła	116,58 ha
Ochrona czynna	8345,46 ha
Ochrona krajobrazowa	1298,14 ha
Siedziba	Urszulin
Mezoregion	Równina Łęczyńsko-Włodawska
Województwo	lubelskie
Akt prawny	Dz.U. z 1990 r. nr 27, poz. 155

Biebrzański Park Narodowy

- Biebrzański Park Narodowy - to największy park w Polsce. Obejmuje dolinę Biebrzy począwszy od ujścia Niedźwiedzicy do Biebrzy, a skończywszy na ujściu Biebrzy do Narwi. Niemal cały bieg Biebrzy znajduje się na terenie parku (ok. 155 km). Ochronę tego terenu zapoczątkowano w latach międzywojennych, tworząc dwa rezerваты: Czerwone Bagno (w zmienionych granicach istniejący do dziś) oraz Grzędy.
- Na terenie Biebrzańskiego Parku Narodowego spotyka się zbiorowiska wodne, bagienne, torfowiskowe, szuwary, a także zbiorowiska leśne (olsy, brzeziny, łęgi). Szczególnie cenna jest duża grupa zbiorowisk mechowiskowych, zawierających liczne gatunki rzadkie i reliktowe (brzoza niska, wierzba lapońska, gnidosz królewski), zanikające w innych częściach kraju

Biebrzański Park Narodowy

Symbol	batalion 	
Rok utworzenia	09.09.1993	
Powierzchnia	592,23 km2	
Powierzchnia Otuliny	668,24 km2	
Ochrona ścisła	7494 ha	
Ochrona czynna	27699 ha	
Ochrona krajobrazowa	24030ha	
Siedziba	Osowiec-Twierdza	
Mezoregion	Kotlina Biebrzańska	
Województwo	podlaskie	
Akt prawny	Dz.U. z 1993 r. nr 86, poz. 399	

Park Narodowy Gór Stołowych

- Park Narodowy Gór Stołowych - jest położony na terenie Sudetów Środkowych na północnym zachodzie ziemi kłodzkiej, przy granicy polsko-czeskiej. Górąmi Stołowymi nazywana jest znajdująca się na terytorium Polski południowo-zachodnia część rozległej, piaskowcowej płyty wypełniającej Niekę Śródsudecką, pomiędzy Karkonoszami, a Górąmi Bystrzyckimi i Orlickimi.
- Nazwa Góry Stołowe odzwierciedla ich krajobraz, którego charakterystycznymi elementami są rozległe płaszczyzny zrównań i wznoszące się nad nimi, urwistymi ścianami, płaskie stoliwa skalnych bastionów. Unikalna rzeźba, wzbogacona dużym nagromadzeniem rozmaitych form erozji piaskowców w postaci głębokich szczelin, labiryntów i blokowisk skalnych, czy pojedynczych skałek o niespotykanych kształtach, czyni Góry Stołowe wyjątkowymi w skali Polski.

Park Narodowy Gór Stołowych

Symbol	Szczeliniec Wielki
Rok utworzenia	16.09.1993
Powierzchnia	63,4016 km ²
Powierzchnia Otuliny	105,15 km ²
Ochrona ścisła	771,00 ha
Ochrona czynna	4944,77 ha
Ochrona krajobrazowa	624,39 ha
Siedziba	Kudowa-Zdrój
Mezoregion	Góry Stołowe
Województwo	dolnośląskie
Akt prawny	Dz.U. z 1993 r. nr 88, poz. 407

Magurski Park Narodowy

- Magurski Park Narodowy leży na granicy województw małopolskiego i podkarpackiego w samym sercu Beskidu Niskiego. Swoim zasięgiem obejmuje górne dorzecze Wisłoki oraz pasmo Magury Wątkowskiej. Tereny Magurskiego Parku Narodowego pełnią kluczową rolę ekologiczną, stanowiąc pomost pomiędzy innymi chronionymi obszarami polskich Karpat Zachodnich i Karpat Wschodnich.
- Ponad 90% powierzchni parku zajmują lasy. Na jego terenie wyróżnić można dwa piętra roślinne: pogórza i regla dolnego. Piętro pogórza, zajmujące około 43% powierzchni parku i sięgające 530 m n.p.m., to głównie drzewostany sztuczne z przewagą sosny. Znajdują się tu też liczne łąki i pastwiska, a także torfowiska. Piętro regla dolnego, zajmujące około 57% powierzchni parku i sięgające od 530 m n.p.m. wzwyż (najwyższy szczyt w parku to Wątkowa 846 m n.p.m.), to głównie naturalne lasy bukowe (udział lasów sztucznych jest tu zdecydowanie mniejszy) z domieszką jedlin i rzadko występujących w Karpatach jaworzyn.

Magurski Park Narodowy

Symbol	orlik krzykliwy
Rok utworzenia	01.01.1995
Powierzchnia	194,39 km ²
Powierzchnia Otuliny	229,69 km ²
Ochrona ścisła	2408 ha
Ochrona czynna	16940 ha
Ochrona krajobrazowa	52 ha
Siedziba	Krempna
Mezoregion	Beskid Niski
Województwo	podkarpackie
Akt prawny	Dz.U. z 1994 r. nr 126, poz. 618

Park Narodowy „Bory Tucholskie”

- Park Narodowy „Bory Tucholskie” - wchodzi w skład utworzonego w 2010 roku Rezerwatu Biosfery „Bory Tucholskie”
- Powierzchnia leśna parku obejmuje jedynie 1,9% całkowitej powierzchni leśnej Borów Tucholskich. Stanowi to obszar o powierzchni 3800 ha, zajmujący blisko 83% powierzchni parku. Dominują siedliska borowe, zajmujące 98% spośród wszystkich siedlisk leśnych. Wody zajmują 11,5% powierzchni parku
- W logo parku znajduje się stojący na gałęzi sosny głuszek, jednak ptak ten od dłuższego czasu nie występuje na terenach, które obecnie zajmuje park. Prawdopodobnie ostatni przedstawiciel tego gatunku zamieszkujący Bory Tucholskie został odstrzelony w 1975 roku.

Park Narodowy „Bory Tucholskie”

Symbol	głuszc
Rok utworzenia	01.07.1996
Powierzchnia	47,98 km ²
Powierzchnia Otuliny	129,81 km ²
Ochrona ścisła	324,30 ha
Ochrona czynna	4209,78 ha
Ochrona krajobrazowa	78,96 ha
Siedziba	Charzykowy
Mezoregion	Równina Charzykowska
Województwo	pomorskie
Akt prawny	Dz.U. z 1996 r. nr 64, poz. 305

Narwiański Park Narodowy

- Narwiański Park Narodowy - znajduje się na obszarze Niziny Północnopodlaskiej Dolinie Górnej Narwi. Narew na obszarze parku ma charakter rzeki anastomozującej, tworzy ozaikowy układ rozlewisk, siedlisk lądowych i bagiennych – nadaje jej to unikatowy charakter. Narwiański PN obejmuje odcinek doliny Narwi od Surazu na południu po Rzędzian na północy, o długości około 50 km. Szerokość doliny to 2–4 km. Prócz koryt aktywnych obecne są zamierające, zarastające roślinnością.
- Narwiański Park Narodowy to jedyny w Polsce park narodowy (stan na rok 2009), w którym nie ma wydzielonego obszaru ochrony ścisłej.

Narwiański Park Narodowy

Symbol	<p>błotnik stawowy</p>
Rok utworzenia	01.07.1996
Powierzchnia	73,5 km ²
Powierzchnia Otuliny	154,08 km ²
Ochrona ścisła	0 ha
Ochrona czynna	2011.1408 ha
Ochrona krajobrazowa	4799,0892 ha
Siedziba	Kurowo
Mezoregion	Dolina Górnej Narwi
Województwo	podlaskie
Akt prawny	Dz.U z 1996 r.nr 77 poz.368

Park Narodowy „Ujście Warty”

- Park Narodowy „Ujście Warty” - powstał z połączenia rezerwatu przyrody Słoński i części Parku Krajobrazowego Ujście Warty.
- Symbolem Parku od chwili jego powołania była gęś zbożowa - gatunek, który w wielkich stadach pojawiał się na terenie Parku w przelotach, nadając mu swoisty rys. Od kwietnia 2020 r. jest to gęś tundrowa]. Zmianę tę wymusił fakt, iż w międzyczasie wyróżniono z populacji gęsi zbożowej nowy gatunek - gęś tundrową, a jednocześnie stwierdzono, że to właśnie jego przedstawiciele stanowią ok. 90% stad zalatujących w ujście Warty.
- Park został założony dla ochrony unikatowych terenów podmokłych, rozległych łąk i pastwisk, które są jedną z najważniejszych w Polsce ostoją ptaków wodnych i błotnych.

Park Narodowy „Ujście Warty”

Symbol	gęś zbożowa
Rok utworzenia	01.07.2001
Powierzchnia	79,56 km ²
Powierzchnia Otuliny	104,54 km ²
Ochrona ścisła	6,82 km ²
Ochrona czynna	40,15 km ²
Ochrona krajobrazowa	33,77 km ²
Siedziba	Chyrzyno
Mezoregion	Kotlina Freienwaldzka Kotlina Gorzowska
Województwo	lubuskie
Akt prawny	Dz.U. z 2001 r. nr 67, poz. 681